

'Ik ga heel vaak naar mama's graf toe. Iedere week bijna. Altijd met mijn broertje. Het is heel raar eigenlijk, want we gaan altijd gewoon een eindje fietsen, en dan opeens zijn we er. Zonder het af te spreken. Net alsof we elkaars gedachten kunnen lezen. Heel raar.'

Waarom zijn er zoveel vragen?
 Waarom is er zoveel pijn?
 Waarom zijn er zoveel dingen die niet te begrijpen zijn?

Denk aan mij terug
 maar niet in de dagen van pijn en verdriet.
 Denk aan mij terug in de stralende zon
 hoe ik was toen ik alles nog kon.

Groot was zijn liefde,
 groot het verdriet.
 Mooi de herinneringen
 die hij achterliet.

